

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Rozporządzenie Bruksela II Ter – Sprawy Małżeńskie I Sprawy Dotyczące Odpowiedzialności Rodziciel...](#) > [Greece](#)

Rozporządzenie Bruksela II ter – Sprawy małżeńskie i sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej (wersja przekształcona)

Grecja

Grecja

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 1) – organy publiczne lub inne organy uprawnione do sporządzenia dokumentu urzędowego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b), oraz organy publiczne uprawnione do rejestracji porozumienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3

- Organ, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b): każdy organ administracyjny oraz Centra Obsługi Obywateli (KEP). Ponadto adwokaci i notariusze, zgodnie z przepisami regulującymi wykonywanie ich funkcji.
- Organ, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3: właściwy sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym (*monomelés protodikeío*) lub notariusz.
- Organ, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2 lit. b): –

Art. 103 ust. 1 lit. a) (część 2) – organy administracyjne przyznające pomoc prawną, o której mowa w art. 74 ust. 2

W Grecji „organy administracyjne” nie uczestniczą w procedurze przyznawania pomocy prawnej. Właściwymi organami są sądy mające właściwość miejscową i rzeczową.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 1) – sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących orzeczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, oraz sądy i organy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących dokumentów urzędowych lub porozumień, o których mowa w art. 66

Do wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 36 ust. 1, właściwy jest sąd, który wydał orzeczenie, lub organ (notariusz), który wydał dokument.

Do wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 66, właściwy jest sąd, który wydał orzeczenie, lub organ (notariusz), który wydał dokument.

Art. 103 ust. 1 lit. b) (część 2) – sądy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 48 ust. 1 oraz sądy właściwe do wydawania zaświadczeń dotyczących braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie, o których mowa w art. 49; jak również sądy i organy właściwe do dokonywania sprostowania zaświadczeń wydanych na podstawie art. 66 ust. 1, o których mowa w art. 67 ust. 1

Sądem właściwym do sprostowania lub cofnięcia zaświadczeń jest sąd, który wydał orzeczenie.

Sądem właściwym do wydania zaświadczenia dotyczącego braku lub ograniczenia wykonalności orzeczenia, w odniesieniu do którego wydano zaświadczenie, jest sąd, który wydał orzeczenie.

Art. 103 ust. 1 lit. c) – sądy właściwe do uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3) i odmowy uznania orzeczenia (art. 40 ust. 2), jak również sądy i organy właściwe do odmowy wykonania, do rozpoznania odwołania lub środka zaskarżenia oraz dalszego odwołania lub dalszego środka zaskarżenia, o których mowa w art. 58 ust. 1, art. 61 ust. 2 i art. 62

Sądem właściwym do uznania orzeczenia (art. 30 ust. 3), odmowy uznania (art. 40 ust. 2) i odmowy wykonania (art. 58 ust. 1) jest sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym właściwy dla miejsca zamieszkania osoby, przeciwko której dochodzi się wykonania. Jeżeli miejsce zamieszkania nie jest znane, bierze się pod uwagę region, w którym ta osoba zamieszkuje. Jeżeli region również nie jest znany, sądem właściwym jest Sąd Pierwszej Instancji Orzekający w Składzie Jednoosobowym w Atenach.

Sądem właściwym do rozpoznania odwołania lub środka zaskarżenia (art. 61 ust. 2) jest sąd apelacyjny (*efeteío*).

Sądem właściwym do rozpoznania dalszego odwołania lub dalszego środka zaskarżenia (art. 62) jest Sąd Najwyższy (*Áρειος Πάγος*).

Art. 103 ust. 1 lit. d) – organy właściwe w zakresie wykonania, o których mowa w art. 52

Organem właściwym w zakresie wykonywania jest komornik (*dikastikós epimelitís*).

Art. 103 ust. 1 lit. e) – procedury odwoławcze od orzeczenia rozstrzygającego wniosek o odmowę wykonania orzeczenia, o których mowa w art. 61 i 62

Odwołania i środki zaskarżenia, o których mowa w art. 61, wnosi się (w formie środka ochrony prawnej, jakim jest apelacja – *éfesi*) do sądu apelacyjnego, natomiast dalsze odwołania lub dalsze środki zaskarżenia, o których mowa w art. 62, wnosi się (w formie środka ochrony prawnej, jakim jest skarga kasacyjna – *anaíresi*) do Sądu Najwyższego.

Art. 103 ust. 1 lit. f) – nazwy i adresy organów centralnych wyznaczonych do pomocy w stosowaniu rozporządzenia w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej oraz sposoby kontaktowania się z nimi. W przypadku gdy wyznaczono więcej niż jeden organ centralny, należy wskazać właściwość miejscową i rzeczową każdego organu centralnego, w sposób zgodny z art. 76

Organem centralnym w rozumieniu art. 76 jest Departament Prawa Prywatnego Międzynarodowego (*Τμήμα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου*) w Ministerstwie Sprawiedliwości (*Υπουργείο Δικαιοσύνης*).

Dyrektor Dyrekcji ds. Międzynarodowej Współpracy Prawnej:

Pan Nikolaos Begkas

Kierownik Departamentu Prawa Prywatnego Międzynarodowego:

Pani Eirini-Yanna Koukouzeli

Mesogeion 96, 11527 Athens

Tel. +30 213 130 7499, +30 213 130 7480

E-mail: ddns@justice.gov.gr , civilunit@justice.gov.gr.

Art. 103 ust. 1 lit. g) – w stosownych przypadkach kategorii bliskich krewnych, oprócz rodziców, u których dziecko może zostać umieszczone na terytorium danego państwa członkowskiego bez uprzedniej zgody tego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 82

Grecja postanowiła, że zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wymagana w przypadku umieszczenia dziecka pod opieką innej osoby niż jedno z rodziców.

Art. 103 ust. 1 lit. h) – języki instytucji Unii Europejskiej inne niż język danego państwa członkowskiego dopuszczone w kontaktach z organami centralnymi, o których mowa w art. 91 ust. 3

Grecki, angielski.

Art. 103 ust. 1 lit. i) – języki dopuszczone w przypadku tłumaczeń wniosków i dodatkowych dokumentów przedłożonych na podstawie art. 80, 81 i 82 oraz treści pól tekstu dowolnego zaświadczeń, o której mowa w art. 91 ust. 2

- Art. 80 ust. 3: grecki
- Art. 81 ust. 2: grecki
- Art. 82 ust. 4: grecki
- Art. 91 ust. 2: -

■ Ostatnia aktualizacja: 17/07/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.